

Vasg. ibid Disp. 79. cap. 2. Socr. in Met. Disp. 20. scie. 16. C^o
q^o, q^r amare natio bonum simple et max^a perfectio et Deo hi
bueno a q^r scripsi natio amat: q^r potest amare natio bona, quod
tale n^e est et est perfectio. Dn Libertas in acte primo dicit solu
dominium, et in differentiā ad aliq^t: sed hoc ex sua perspicie
nubam importat imperfectionem: q^r est. 3. D^s n^e amarre vere
extra se natio: sed ad ista q^r sunt ratione in D^s postulat uero
cipere prout in actu primo: q^r ita coniiciemus Libertatem
bonam riucre parvam. 4. D^s nullū bona op^o sit extra se
rationem ad suam perfectionem, l^d ad suū ē, q^r n^e sumū bona c^b
sibi sufficient: q^r nullū et extra se natio amat, atq^t ad eum bene
unigita eius voluntas indifferens in actu primo ad amandum
q^r q^r amat extra se. Corai p^o 6, q^r notuntal legi t^o m^o,
q^r n^e amat natio nisi q^r leiblerat natiōm: sed hinc n^e re
presentantur ita in Tisq^t oria: q^r n^e amanti paro. Mahonius
d^o confirmat, q^r si n^e amat paro pro^oit D^s illes n^e amant, p^o 11
sua immutabilitatem postquam amavit dicit n^e amare: q^r bene
incipit cum int̄as ad amandum, et n^e amandum
Antequam t^o aliquā difficultatis obijnamus ad
uestimentū D^s q^r do uult ab eterno uelle, et q^r n^e uult ab
eterno non uelle. hic n^e erit de eternitate q^r n^e physi
cam mutationem, sed et moralēm, sed etē moralēm teſſeris
q^r in hac vīsonē affectionum varietate max^a et^o sit,
quod si D^s in tempore aliquā de noue uellet, l^d n^e fuit n^e sub
iect physicam mutationem, cum amor creaturam n^e uellet
de amori natio, n^e effugeret in moralēm. Cum t^o hoc ita sint
concupisces D^s in priori signo eternitatis, cum int̄as ad uolē
eum, l^d ad tendendū vere, quam int̄iam natio postulat circuſi
bertas. Alioq^t si semp coniunctus de natura ad has crea^o p^o q^r
natio illes amaret, cum posita de natura uolē, semp actes co^o hyp
otasis natio sit. Potest uis ineffabilē illa dīna libertatis emi
nentiam, q^r D^s ab eterno libere amat vere, n^e alioqua hinc explicari.

Postquam in Deum unius omnis detractionis in 2° signo, et respondebas ex ea p
roposita non esse iam ex hypothesi natio. Id est illas uult nec potest in uelle,
et haec non uale, nee potest esse quia nefastum est in sua immutabilitate
ad hanc genitatem est ex hypothesi est natio, quod non est in nostra uoluntate
experimur, quia genitrix non dicit auctum liberae ad cliviori, s. n.
cliviorum, probogna uero dicit ex hypothesi, natio dicit.

Hoc posito contra superiorem doctrinam ob. 2° in Deum
nulla potest dicari inditria: sed libertas in actu primo sensu iuu
dit inditriam: quia et hoc non datur in Deum. Major ergo quia genitrix est intrans
ferens inquit alio agno detractionis: sed nulla est in primis quod potest Deum
Doctrinare: quia nulla datur in Deo inditria. Hic arguitur ex Super
ioribus respondis adhibenda est, ut p. 1. n. Inditriam ei dixi
meus: aliam ex indigentia et deinde ei, quia invenitatis et indifferentias
est: aliam uero ex emminencia et potestate genitrix est. Supradictis
actis, supra dictos in qua tendit. Non inditria semper in diuinitate
cum imperfectione, et postulat a figura priorem eam, agnos im
perfectionem detectum. 2° si est ex perfectione ei, atque adeo
in Deo danda, non ad cum modum quo datur in uiduuntur ex causa pri
ori amittitur, potestib[us] est supra actis, in Deo non curat alio
in sua entitatem est natio, est in supra dictis genitrix uoluntate.
Hoc uero inditria non potest esse carni priorem agno detractionis, quia
quod ita indifferenter est a se ipso libere debeat.

2° Propter libera potest esse et no[n] uolentia, sed ubi
cung[er]t latice inditria datur mutabilitas. quia cum Deus sit immuta
bilis non est libera. Major est clara. Min. ergo quia potest posita in
actu nulli scilicet in modo: Si Deus potest no[n] uolentia, quod
libere uult, supponamus no[n] uolentia, etiam erit mutabilis. Propter
liberam in illo prius in quo est invenitatis enscher potest posse
et no[n] uolentia, potest agere uero detractionis ex hypothesi, natio uel aut
no[n] uolentia. Sic igitur in primis signo alteritatis posuit Deus no[n] uolentia
et uice versa, potest agere uero in eius uoluntate iam detractionis
uniusp[er]t, non potest in uelle, quod uale, hoc non potest est in sua immutabilitate

quem contra nihil arguit, quod in eo non indifferens unius est
qđ nō prouexit nisi ex imperfectione obn, qđ talis ē p̄s ut p̄t
manū, qua de le d̄ Thom. i. p. 9. 19. art. 3. ad 4. Molin. et Basg.
ibid. Pcc. 56. libertatem et cl. ad continuendū l. internum
pendam eorum, haec n. libertas conscribit in uoluntate orato, q̄
pp̄ sua imperfectionem mutata lib. cōt.

3. Dei uoluntas et int̄us separantur inter
se, sed gagd Ds cognoscit, nam̄ cognoscit. qđ d̄ gagd uult, n̄is
uult; qđ n̄ varijs am̄ ineris in arte primo. Hanc argumentum
ut eas esse, qđ attrinet ad p̄cessus inistitū, si p̄de cetero
nem de seru liberis, qđ tendit in creatis coabitentes in aliquo
commodo via. Haec n̄ est absolute n̄aria, sed ex mysteriis
qd̄ Ds reh̄it itas creatis ea: ne l. p̄de aī de R̄is n̄at̄is
qua Ds cognoscit vias ab solute n̄aria. Dicimus qđ Deū
nam̄ cognoscere vias qđ cognoscit, cat̄ n. max⁹ imperfici, si
pareat aliqđ obtrūcibile, qđ Deū potest effugere. Sed
sum m̄ t̄ ita n̄ario amare gagd amet. Et hanc est ex voluntatis
Dei ex fratre liberis, Iuc̄s n̄o n̄ est frater liberis, sed n̄ario. Un
debet, ut seru n̄at̄ae n̄ario representat gagd ē p̄sona
facile, uoluntas uō n̄ n̄ario amet, qđ qđ ē amabilis, atq̄
ad eo ut n̄ario Ds cognoscit, gagd cognoscit, l. illa recessi
tas a s̄ign p̄uueniat ex antecedente hypothesis. Voluntas
uō om̄ias, nec ex antecedente hypothesis nec sit in potest
ex amanda creatis.

Hinc disses Deū de noui nihil posse n̄esse, quod
de p̄fide ē multa saeva sephira loca obtendunt, et hie na li
p̄bat Soar. disp. 30. sect. 9. ari. 50. & Thom. i. p. 9. 19. art. 3.
Basg. et Molin. ibid. qđ cum Ds sit immutaibilis, et extra vim
incidit in umbram, n̄ pot uariare suum decreti, ut variaret
si m̄o asiḡ uollet, quod autra vollet. Haec n. uarietas vollet,
accidere l. ex mutatione cognoscis, qđ in Ds nulla pot
est, cum ab eterno les oēs p̄sentis habet. In vēs Tua s

seus loci et gradus: ne *ad divisa affectione subtri*gi*ve*g*.*
it a iugis mo*re dispositus*, amat musicam, quam haec tenet non
amabat gr*ati*a erat dispositus. *Hoc u*no* subt*er* varietas non*
*pot*est* dari in Deo.*

*Dicas ueterius et si Di*us* nec amare, nec scire.
ali*g*o*d* de nou*o* pot*est*, hi*m*aior*m* pride*sub*tiler*m*aior*m*,
mutationem, si de nou*o* ali*g*o*d* serret, qua*m* si de nou*o* uellet.
sum*n* scia*m* dina*m* sit naria*m*, et rati*c* la*p*tentat q*uo*d*g*ag*t* i*re*
plentabile*m*, nec ab o*b*is de p*on*cat*te*, si ali*g*o*d* de nou*o* repr*e*
seraret*m*, n*o* pot*est* ce*m* n*o* ob*imp*erfectio*n*em scia*m*, q*uo*d*cum*
ob*to* ins*er* cel*o* a*pt* ut*re* plentare*m*, haec car*s* i*quod* n*o* repr*e*
seraret*m*, q*uo*d*m* cred*it* i*in* sciam*m* creat*ur*a*m* q*uo*d*è* imp*er*fecta*m*, et ab
ob*to* sum*mi*tr*et*. Unde*n* pot*est* illa*m* add*ictio* p*on* d*icit* d*icit* scia*m*,
n*isi* p*ro* lealem*m*, ac physico*m* mutationem*m*.*

*Tunc. Scia*m* libera*m* add*it* i*in* scia*m* nat*u*ru*m* lo*ci*.
Si Di*us* mo*re* uellet ali*g*o*d* e*sc*, q*uo*d*ante*n** uellet*m*, sicut illud e*sc*
ut*rumq* sciam*m* libera*m* tunc*m* ali*g*o*d* sciam*m* mutationem*m*. R*es* fact*u*
ra*hypothesi*, q*uo*d*Di*us** de nou*o* ali*g*o*d* uellet*m*, ab*eterno* scire*m*
i*u*rum*m* de*cre*tu*m* p*er* p*ri*mu*m*, et ex*ori* ill*u*rib*u* ob*nu*ri*m* et*ill*ud p*er*
rum*m*, at*q* ad*eo* de*nu*ru*m* i*u*nt*u*le*m* scire*m*. Quod*si* dicas*n* sc*ri*psi*m*
i*u*rum*m* de*cre*tu*m*, ne*re* le*se* libera*m*, p*ro*nu*m* du*bi*o*m*ce*m* efficacita*m*
tenu*m* sua*m* uoluntatis*m*, et*op*po*sa* p*er* se*m* sc*ri*psi*m*. Unde*nou* uellet*m*
uogniti*m* n*o* pot*est* sen*z* sine*m* le*al*i*m* mutationem*m* d*icit* scia*m*. At*q*
ad*eo* si Di*us* de nou*o* ali*g*o*d* serret*m* mutari*m* p*hi*si*co* et*ph*
cum*int*er*nu*cu*m* ut*lo*quunt*ur*. Et*z*.*

*Vt explicamus*n*o quom*o* dare*m* mutatio*m* i*in* Deo*m*,
si ali*g*o*d* lex*u*o*m* uellet*m*, ostendu*m* ab*Deo* ab*eterno* her*e*,
pro*se*re*m* q*uo*d*g*ag*t* i*dis*ig*ibil*e*m*, i*in* ve*ci* loc*u*o*m* et*gradus* q*uo*d*g*ag*t*
pot*est*. In*u*rs*u*ngat*em* d*icit* n*o* pot*est* de*manere* p*ro*per*m*
i*u*rum*m* i*ha*bit*u*ta*m*. Et*z* si*n* ha*ce* suspensi*m* in*not*is*m* sit*Li*
ber*m* p*ro*uenit*m* i*in* plen*u*rg*o* co*m* imperf*ecti*o*n*em cognit*io*n*is*,
nee*m* i*in* Deo*m* loc*u*o*m* sit*Li*bert*u* ad*de*lin*u* suspensionem*m**

um nihil possit veli nisi sub Dei boni: mea uisusensione
posita uigilione perfecta ex p. nichil nichil boni apparere
potest ut deus ea vellet. Tertius. Dicitur pot n' sitre, quid in
sicutum uellet, quodcumq; suspendoret uoluntate, ut id ex
paternitate n' uellet. Unus. Si deus mo aliqd uellet de nouo subi-
ret profecti moralim mutationem et inconstanciam. Nam si id
antea nobebat, et mo uult, n' pot eam curare. Si aet' et id
obtini anteas suspenderat, et mo n' sit, imponderante modum q; es-
tendi induerit, cumq; ha imperfessiones morales, ex q; sciti
etiam circa uolentia finiti et imperfectioni nimis. Deum
deceperant qua physica mutationes, impotes i Deu de nouo
aliqd uelle, quod si uellet mutare per, tunc locu minus in
bonis uero quam si de nouo aliqd serret

Uides ex eo quod deus diligat mo obolum, et uas non
diligat nichil. Sed in immodi, uno ita ei narium; nam si Paulus
eg. mo sit in gradu diligi a Deo, ipsas iha amittat, n' diligat.
C. Et. Deu n' diligere Paulu de nouo, sed ab aeterno cu-
tidinibus pro illo tempore in quo ei in gradi in mortali peccati, aeternus
hunc decrevi, pro tali tempore, amandi: protali, n' amandi.
Vnde haec uarietas nichil vanitatis inferit in amante, sed in
re amata. Vnde q; deus leni uanitatem sine uila uarietate,
q; n' pot auide preuenter in uoluntate. Sive mutatione uig-
nitonis, qua n' pot dari in Deo. Si uo aliqd in nobis non
uariata uigilione, variabili decrebi uoluntatis n' prouenit
id sive imponderantia et inconstancia, q; ee longe ab est ad in-
perfectionem et inconstabilitatem. Sed hanc diuersitatem premere, n'
Ehuius loci Articulus scandens

De Actuali Dei libertate.

Necque queramus quid actus liber dini voluntatis ad dat
nemo et in quo malis ejus libertatis actus sis consistat rpx
et ut discrimen inter illam, Tertia fuit libertate' uoluntatis
uiter exprimens, qd Socia. praestat disp. 3v. sent. 9. an. 3.
Et in primis actus voluntatis creata est sibi ab ipsa voluntate
per uera' efficientiam, et uera' causa uitatem meam
deponens. Actus uero dini voluntatis est ipsam uolun-
tas, subiecta, et cuncta Dei, q' p'ficiens nec p' efficientia a deo
agreditur, nec in illo recipitur, cum nemo sit p' se subiectus.
Scienda actus voluntatis creata quoad existatem suam
actus uero libere egreditur ab ipsa voluntate ipsa' contrari-
um alicet, L' actum vno suspendere, natio' quo' habet ad obitum
curia' e' uoluntatis, L' noluntatis, et natio' e' q' ab ipso deo sumitur
liber' et auctoritate' primaria ad illud ordinatur. Bonita est in actu dini
voluntatis, q' n'. quoad existatem suam actus uero libere
nec n'. e' actus existens ab ipso deo, prout in e' actus liber, li-
bere habet ad e' actus que respicit, nec n'. ordinari p' se primaria
liber' nec a' lib' et sp' nra' nra' nra' nra' nra' nra'
liber' hoc l' illo no' habet, nec hec ipsum tam reali aut trans-
cendentia' com' ad illos, ut hec actus voluntatis creata ad suu' obitum

Hoc e' proposito ingenuius quis actus liber in deo
ad dat natio' Actus in ille aeternus quo' D' natio' de amat e' et alicet
quo amat ex eius libertate. Quoniamq' V' actus illi p' u' amorem
liber creatum a' lib' addendum sit, quo' distinguatur a scripto
put' in natio' Iacob. 1. p' g' 19. art. 2. et 3. a' dicit Deu' consilium
uo' sententia libere creas ab aliquo g'ro' distincta ab actu natio'
et leali, q' in illo est intransactus, et quae cum D' libere uel
lib' creas potuit in illo non e' queritur nobis quia e' n' potuit
n' illo. Ita m' op'is me' iudicio n' beate concordat cum dina' perfe-
tio' unde a' lib' grauitate' le' prehendit. 1. q' a' fuit Deum
capacem realis alicuius affectionis, qua dina' cuncta' supradicta'
Scienda q' ergo' est in Deo fata' et natio', et e' talis p' identitati

ipsum et nō dīmā: p̄nīb̄ in illo pot̄ ei p̄modūt liberi, et p̄sue
erit n̄c̄. Aut̄ p̄b̄ gr̄ alioquin n̄ heret̄ dī ex se. om̄ne
perfectionem quam pot̄ heret̄, nec mutabilitatem pot̄ est
p̄fugere. Dī ita actus q̄ in Deo fr̄igit̄ a fāret̄. T̄gādīble p̄
quem liber nūl̄ est imperfectus, que n̄ maior imp̄fectio que
pot̄ est non c̄. Quod in p̄sue est n̄ pot̄ n̄c̄, t̄t̄ cap̄. Sub̄
in quo est, ex se n̄ si absolute spectetur ut pot̄ n̄c̄, et pot̄
dīm̄re c̄, quidq; n̄ n̄t̄ c̄ a bōt̄ libe rān̄m̄ si a bōt̄
te spectetur pot̄ est in suā nam̄ de m̄re c̄, t̄s̄ aliq; ad
bōt̄ s̄ut̄ in quo est, n̄ pot̄ n̄c̄. Quis n̄ hanc imp̄fectan̄
titatem in Deo fāto vnde sit.

3°: dīmā uobis t̄t̄ cui talis actus est vera
pot̄ efficiens et receptiva, nam ita enīt̄s saec̄l̄m̄ modā tr̄
ad Deo dīvīnguit̄ p̄t̄ het̄ vera efficiētia, q̄d̄ repugnat l̄ri,
q̄d̄ fāt̄ in Deo et est max̄ imp̄fectio. T̄n̄ am̄ dīvīnguit̄
c̄n̄ sit subsistens, recipiens in Deo. Hac et alia multa q̄
faile ocurrunt, s̄at̄ demonstrant̄ fāret̄ op̄ic̄m̄ defalsem.

*D*ib̄ in p̄t̄ libe rān̄m̄ s̄it̄ libe rān̄m̄: et in am̄ sit̄ libe rān̄m̄ n̄c̄:
et dīt̄ aliquā p̄s̄ realis in Deo, q̄d̄ pot̄ent̄ n̄c̄, atq; ados
q̄n̄ sit̄ ip̄se Dī, sed aliquād̄ ad aenītia. R̄ actum libe rān̄m̄
in Deo in suā enītām̄ te a se q̄ram̄het̄ c̄ ip̄sam̄ Deū, in suā
denominationem libe rān̄m̄ c̄ illi sup̄additū, et pot̄issim̄
n̄c̄ in suā enītām̄ q̄ram̄het̄ ad has t̄t̄ p̄s̄ et in suā enītām̄

2°: Suā qua ex aliq; dīt̄. L̄f̄st̄ Gregor
in 1. dīb̄. 45. a dīcrit̄ actū libe rān̄m̄ s̄o t̄t̄ ad dīct̄re actū nām̄
in Deo denomināt̄ extīns̄c̄ia dīsum̄b̄a a bōt̄ libe rān̄m̄ q̄d̄ libe
re n̄c̄. Unde cuī ea ob̄ca t̄t̄ p̄s̄ t̄t̄ n̄c̄ ne p̄s̄int̄ c̄
c̄ n̄c̄ denomi nāt̄ illa pot̄ c̄. et n̄c̄, q̄d̄ in actū li
berūm̄ fādrat̄. Hanc op̄ic̄m̄ et cōt̄r̄ t̄t̄ p̄s̄int̄ L̄f̄. q̄d̄ mi
n̄c̄ t̄t̄ p̄s̄int̄ S̄cript̄ura. Ihera, ex qua certi ē Deū n̄ metra
pot̄ice, Deo p̄p̄ne, uelle, d̄ n̄t̄ libe rān̄m̄. Deinde l̄ri gr̄

volentab^{ur} dina
per eum - item de statu i. sec n' pot' de statu q' alio
examinis deum. q'. Hoc uesse se note, et aenominis urtag
q' lebent summi a b' alio intinsecos et non a b' ab exhi
sco.

oī smā quā l'ortbar. cit. anno. 29. ab
actu liberi D'p' solum ad d'cere. nam r'ni n'is ad ob'la
credat quod D'libere uult, et quod hanc r'ni ordine
n' de. Q'ud si p'g'ra b' de j'nt' h'li' lib. t'nt' i'nt' v'it' e
n'ee q'sa d'nt' actu entitatem, quā oī r'ni a'it, sc' a'et
p'nni ex irā quā D' uult, quā cum ta'li' sit' n'is, u'c' v'it'
r'ie a'et, p'nae, v'it' a'et i'li' lib. atq' adeo actus d'nius
quod ihu' a'et, et non e' - ex quo n'le leg' muta t'lo i'nt'
deo, et sequentur. Et R'ni t'ar'is N'li' a'li'lo et n'ac're a'is
sum'et'or. H'ce m' S'ni' a'ia ex'plata i' pot' comb'baro, q'
D' p'g'ra i'li' lib. t'eo cogite. Libere uult q' n'is
w'ch'it'or r'at' libere u'li' lib. p'li' r'ni' lo'is, q' n'ullam
h'c' a'et, r'ni' con'f'et' a'li' i'nt' i'nt' creatu' a'g'ante. q'
dicas n' i'nt' h'c' r'at' u'le'nt' r'ni i' p'f'nt' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni'
ingrimus q' r'ni' sit' ihu' p'k'ni'. Non e' u' ip'se. a'ctu'
d'ni' s'p' m' c'pt'at' r'ni' a'et, s'p' n' e' oī r'ni' a'et, et ab i'g
se D' atq' adeo n' pot' n'ee. Non e' deinde a'li' q' r'ni' r'ni' r'ni'
addita, r'ni' a'li' i'nt' r'ni' i'nt' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni'
d'm'li' r'ni' i'nt' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni'
r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni' r'ni'

A'ctores h'c'
u'le'nt' libere q' r'ni'
ihu' r'ni'
uel'c'. In hac n' d'c' r'ni'
q' r'ni'
q' r'ni'
q' r'ni'
q' r'ni'
q' r'ni'
no. 35. et v'g. i. p. disp. v'g. cap. 2. a'ctu' liberi d'ni' w'li'

q d' singulis primis, sursum, subtiliter, et satis le oī natus
Sicut hinc Deum habere voluntatem creare posse liberum arbitriam
hinc sine ultro additione quam libram hanc q uam natus
volent explicare, ita ut roemachus q m' est ob via natus
pot trahit ad creas naturas sit liberum arbitriam voluntate, quod ha-
bit ad non naturas sit ac liberum arbitriam voluntate, sine aliquo
additione. Hoc trias non a liber motus potest habere quia
q d' d' in d' immutata si placeat ac perservare me libet hec
d' ex aliam confirmatione, sicut in illa voluntate Dei n' i
voluntate voluntatem libere creare, q d' trias a ligia voluntate
sup addita actio natus, q d' aliquid tamen a p' rei d' s
libere velit creare. q d' libera Dei voluntate e ipsa mente entias
actes d' in lib. vol. h' s' l' s' et a voluntate. repetata

Pr'leinde lois, q d' actus d' in lib. non voluntatis tam
in greci entis, quas in greci aponiis e' in primis perservantur et ultimis.
Ex in sue singulis primis entitatis, q d' tota lib. d' in lib. h' s' l' s'
et sufficientiam ad attingenda opes voluntatis, in capacitatem
ambituumq' atq' d' loco ut illa aetate D' q d' sumum bonum
D' se natus amat, nam vis creativa q d' sunt desiderabiles et im-
perfecte, libere velit, potest, ita ut quae multe, poterit nolle,
et vires versa.

Hinc bene intelligi quomodo deus d' in lib. non voluntatis
universus ac simplicissimus opera' sermone' potest herere, ita n' e
voluntate vixit, ut poterit ei illi voluntate, q d' factus sit nobis
naturae. Est n' aetate purissimus et subtiliter, et quod omnis
opera d' in lib. e' pars potest vixit e' factus a nobis q d' in ade quatuor un
igili, ut iusticias e' misericordias et lenitatem, ita actus d' in lib. non voluntatis
simplicissimus q d' in ade quae h' s' complicit' h' s' h' s' h' s'
d' in lib. non voluntate d' in lib. non voluntate, et cum eadem ita sit
poterit ei voluntate et vice versa.

b' s' actus d' in lib. non voluntatis uniusq' a nobis

modum & in ipso Deo: sed gratia non potest esse in subiecto, et conser-
vare illi virtus ipsius gratiae operis: quia natura est nominis, ut
dicitur ei nominis et nomen versus. Rebus minoribus ad hunc
versum de gratia instantem et creata, non de invenientia et se-
subiectente seruitur: non de sunt exempla in verum gratiam ad
ipsius existentium. Nam eadem actiones que nigredini actiones sub-
sistunt operantur, & similitudines sui substantiae, prout ab edini cor-
respondet eis & similitudine propinquaque ob consimili: sic lo-
cuius a suis sententiis aperte ei non contradicuntur, quod venit ex
suo loco dictum.

Quin et si gratia nostra est in subiecto hoc suum affectum
cum gratia ei nomine communiceat, hi actiones dñe uoluntatis in
proprio signo aeternitatis, in quo deus unigenitus inde trahitur ea
non iam est in ipsis, et anno dñi conseruitur secundum gratiam, sed non
prorogat isti hoc suum suum affectum gratiam, a dñe non constituitur
deum liber uolentem aut uolentem uocat, nece proponit habet
uult constituit voluntatem istam, ut poterit, et vice versa.
Hoc non est eminencia et exaltatio dñi actionis, in quo exalte-
ratione et aliori modo est id quod explicamus per modum effectus pas-
tis. Atque adeo gratia creata et imperfecta non potest esse in subiecto
ipsius, quin hoc suum affectum gratiam ei nominaretur; ut hec in di-
uersis, cum non sit gratia instrumentum, sed actiones purissimis, et per actus
enim actionis modo constituit Deum voluntatem, et attingit oblatione
candaria, & sunt erat seruicis uite additione, mutatione,
cum potestato eminentia, attrigendi, & non attrigendi.

Servendum est eis actiones Dei Abenum propter com-
parari cum creaturis gratiaribz duplicitate, & prout creatura sunt
seruus obtemperans, & propter actiones est ei creaturarum, sunt in futura
gratia de ipsis uale. Si haec modo comparatur in diligenter actione pri-
ori ipsis, gratus est illam eam. Secundo tamen si primo modo comparatur
gratia actiones non intelligi sine suo obto.

Post etiam ex his quibus in quo ram suam dicas ut
actu dina voluntatis uniuersitatem et in quo differat. In primis
naturam simplicem intelligentiam natus. De comprehendit et
ad hanc potest, q[ua]d in ea potest naturam hanc connexionem cum di-
nari impetrare, quam Deus ut comprehendat, nam et creatio regi potest
debet cognoscere, quales corporis eminentes continet ad illas nu-
quam contumelias. Alterum est amor Dei cuius creaturam
qui ab eis semper tendens in actualitate illarum, recte no-
strae aetate h[ab]et nulla connexionem hanc naturam cum dinis vo-
ritate. atque ad hoc h[ab]et naturam ad Deum amandum, nam amantur tamen
creta, nisi liberet. convenienter in in hoc in hoc quod q[ui]ntus
amor Dei naturae est amor liber creaturarum. Sicut h[ab]et
adhibitiones, sed librum prout ad illas trahit: ita et Sicut Dei
liberum esse potest sive ultra adhibitione et in oblatione sua
indivisibiliter existet. Ita rerum naturarum quae
benes numerum ad illas trahit ut iam nullitas ad Deum. Et
in hoc item naturae regent, quod spiritus supra nullitatem
creaturarum naturae, namque illas representat ut pri-
mam: amor ipsius creaturarum absolute liber est.
Hoc sunt q[ui] de actu dina voluntatis liber
dici possunt p[ro]tentio que et sero rem non exceptant
nullum cum illa sit difficultas, et ab horum istis ad co-
remota. Si hi quares a quo nam dina voluntatis ad am-
andas ex casu te trahi, Amet et ille q[ui] dicimus de deo
voluntatis creatas a scripta detinat. Hoc non spectat ad
cam q[ui] non ex imperfectione, sed ex eminenti virtute; et
domino regna tuos aetab, et supra oblati riguerent
ut inferentes est.

Articulus tertius
¶ Deus aliquid extra se necessario amet.

Quod hoc brevis iactari potest, de creaturis in eis; et quod
 sumo in concluso, tamen de nobis, nam de quavis in partibus
 his combat ex dictis libere amari a Deo. Quod et adinvent
 ad omnium omnes nobis Deum nichil in eis et in concreto extrahemus
 esse. Per quod boni creaturae, sicut in eis, sicut in partibus spectent
 semper ad beatitudinem a Deo, illius enim ad suum est, hoc perfe
 honem minime narium; quod namque narium a Deo. Si contra
 quod aliquis dicit, id non est bonum sibi sufficiente, sed indigeret con
 sorio, sed indigeret consilio a superiori recte, ut in ea sumpta, quod
 infinita Dei beatitudo maxime preponat, quod in se sanctus est ad han
 dum diuinum amorem, quia ad aliquid extra ipsum Deum
 trahitur. Dicit ergo amor dei nostrorum creatorum. Sed dicit
 nihil narium est extra deum, quod nihil amat narium extra se
 saltem officiter. Et iste quod confessus est in eis. Iatis ergo in bono
 non credit in eis quod sit limitatum et imperfectum, trahitur
 ab ipso Deo, ne libere et in nario ab illo ametur.

Secundum. Lepugnare beatitudinem divinam nulli creature
 aeterni ipsam comunicare. Nam communicare se aeternis nulli
 tam perfectionem Deo additum, sed ipsam supponat. Nec di
 bili nihil ita extra se relet contra naturam inclinationem quam habet
 ad se communendum ageret, sed non ageret in itinere, quod nulli
 sum eum inconveniens, quod debet inclinatione ad bona ipsius Dei, sed
 ad bonum creaturae. Tunc non dicentes ipsa natura vel natio plus
 quam aliquae perfectione aut aetione sibi debitas. In belli n.
 dicit puer cum carcer a Iesu aeternum. Hoc aeternus est
 in his: at vero communio divina beatitudinis aeternis creaturi
 nihil est intrinsecus ipsi Deo, nec inducit a lignis actionem
 sibi debitam. Tamen ipsius nihil nisi conservatur, quia huius
 natus aeternus natus. Segni inconveniens, nam ita esse conse
 tanea est divina beatitudine communio ipsius crevis pro libus
 de factis nupera erunt, et non nupera aeternis ipsi communica belli

Quod uero attulit ad amorem Simphlicis complacenciam
hæc quæ in creaturis potibus locum habet suntq; admittant Deum
quemadmodum cognoscendo se reno cognoscat creatis potibus ita
amant & se regni sibi complacere in creatib; potibus, q; amor
nisi pax utilitas det ei aeterna. Contraria in Trinitate pabili
sunt uictus, quanto teneat. Bar. c. 13. ss. 16. n. 39. & 5
in summa. Trut. 3. lib. 11. cap. 2. Nam a deo uite rerum ui
datere nihil amorum creaui ratiuim esse in Deo, neq;
ad illud est, nec ad perfectionem, nec ratione sequi eos a lignis
istius perfectione. Quemadmodum n. bonitas nulla rationem habet
connexiōnem cum creatib; potibus ita dñs amor in iusta potest
sister, et sibi complacere quia ad creatib; se extenderat a his
qui iniuriae iherum consorbi.

In glor' uoluntatis creatas propter Deum laetare uisum
nihil amplexi et complacencia ratione amat, q; a posteriori Ds q; e
bonum tibi sufficiens et in finiti nihil ratione propter scriptum
simplici et complacencia amabit. Pr' ueroris gl' nullus amor
Dei tendens ut aeterna ei crea pot est rationib; sed Sim
plex complacencia si q; aet. uoluntatis tendens in obediens
creationem tendit in illius exsilio; q; n' pot est in Deo ratione
a lignam uream. Major est certitudine q; nulla Dei creatas aeterna
perfectionem nisi ea libera Dei uoluntate. Min. gl' q; in
plex complacencia dñli nō intelligitur. Quod n. aliq; s
in Dei Bonitate contemplata. Vt. sibi complacet, ea cum
placencia, q; delectatio de glori seku u' coniagere Dei,
q; iher. aet. uoluntatis cum sit consentaneus talis nō nos delectat.
Hæc uero complacencias est de aeterni in nobis existente. Ut potest
est illa complacencia, q; modum bonorum lenitatis bonitatis dñs
q; nihil aliquid est, quam gaudere quod Deus habet in fini
tam bonitatem et sic festar ita complacencia in finiam
uincit bonitatem in Deo. Si ergo dñs in creatib; potibus sibi complacet

Lipsa complacencia erit de ipso actu dino; atque hanc non
bonae dicatur amor creatum. L' erit secundum modum ex-
plendi complacentiam in ordine ad eam aetatem creatarum;
quod in Deo non potest esse narium; ergo nulla modo dicitur ab Deum
et affectu timor et ligatio extra eam amare.

Dicit alij quod Deus amans suam operationem
ratio amare creata potest, qui non potest esse operatione quam illa pos-
set sint. Verum hoc amor, non tam est creatorum, quam dicti
operationes. Amans nam dolum quod non amum vincere rationem qua-
hunc cum aetate Dei operationes non inservient, sed in
ipsa ratione. Si autem non amant, cum non distinguantur
ab operatione, et illas ita amare nihil aliud est quam amar-
re operationes: nostra autem non procedit nisi de creatione in
se operis, quod sunt talis carnis et naturae ut oculi non lesguntur
corroborare.

Sic in hunc modum explicandi simplici complacencia
non potest glauere et facile duci propter et facile dici posse Deum
complacere sibi in creaturis potest quod tales sint et ba-
tem hanc perfectionem. Tunc vero ordine ad extremum.

Nasq. 9. 1. p. 1. dis. 79. cap. 2. contendit deum natio-
nem creata potest in se operis amore simplici complacen-
tia. Probat in primis quod creata potest bonitatem suam
dilectionem usum amantur, participante in passione Christi cuius
potest est bonitas. Quod amantur a Deo creata potest non remu-
de affectu, cum non sint naturae. Quod simplici compla-
centia. Verum hoc argumentum non potest natus esse pos-
sunt amari, sed potest amari libere. Hoc non bonitas
sit naturae uniuscuius enti in eodem gradu in quo partitur locum
enim, sed est bonitas creatorum, et limitata, et cuius uniuscuius
non indiget bonitas divina, ut actio Dei complacentiam.

et p̄t gr̄ non alit natio uo luntatem creata. Pet. 1. 1. 1. 1.
in uo lunt. creat. id prouenire ex ihu imperfectione, gr̄
in exercitu sibi actus pot̄ inuenire a ligno lachonum tra.
sum uō. Dō haec aeternu voluntatis infinita ac purissima
n̄ pot̄ non amare illas crea. Haec h̄ lessonis hec benevolē
h̄ concordit. Et si n̄ in exercitu actus nulla mālā nos te
presentur, suffit m̄ quod ob hū haec bonitatem limitata
et uirilis consoritio non indiget p̄ ei bonitas, ut ad aquat̄
tric̄ ihu's complacentiam. Atq; a deo haec tenet non p̄t crea.
pot̄ amant a deo natio simplici complacentia.

2. p̄bat p̄p̄t sanctis procedere ex amore cre
aeternarum. sed non pot̄ procedere: sed n̄ pot̄ procedere nisi;
amore natio q̄r̄ amantur natio a deo: non amantur aut
natio ut dura: q̄r̄ ut pot̄ simplici complacentia. Et cum
Iuar. in Ium. Act. 3. Lib. 11. cap. 2. ari. 7. Ioum. Iacob
ob hū procedere ex amore eternarum q̄ut sunt in deo. Ita n̄
uō amari crea. pot̄ natio concedimus. Nihil n̄ a iudeo ob
quā amare deo seruum et tria dixim, on̄ qua continent
qua de le vide Iouav. 1. 1.

3. Ne pot̄ natio sunt pot̄: q̄d dō uult ei
pot̄, immo ita uult ut n̄ pot̄ n̄ uelle. Dō gr̄ vii. Iacob
pot̄ latus nulla pot̄ c̄ disconuenientias, ut amantur a deo:
q̄ non prouidunt complacere: sed voluntas tria non manet,
prudens a aliis ob hū, suspensus n̄ reo p̄dat̄ c̄ querit
imperfectione: q̄r̄ natio illa placent. Ne ut pot̄
sunt ex se considerata fortassis non ei ob hū amoris diu.
nis. n̄ semper ferunt. sed nō ei ex iis. Atq; d' thom. 1. 1.
q. 25. art. 1. docet deum n̄ amare nisi existentias, nec
uō ita considerata nullū tūm dñi ad existiam, p̄ciāq; q̄
deo non amantur, ex p̄b̄ gr̄ ne pot̄ ut uno bid considera.
rantur non pendunt a tria voluntate. Once ab illo constat

qua potes sunt non amantur a Deo, si: et amarentur a ligno
et occidarent a divina B. Voluntate. Hoc uero semper ei
renum crearum gratias amat. Dicet ergo Deus natus illas non
nult. Rebus negando que habem, nam ut si, et diuine nosi-
tationis non sunt ob huius, haec non semper suo modo ferunt in rem
Sub exiā, quatenus ihesu quia Deus n' uult negare a b' i' s' e' s'
exiā accipiente. Un' transcendentia lis bonitas qua' obvi-
ebat hoc opio n' est ob huius uoluntatis tunc ris' q' ordine ad
exiā. Rebus uero quatenus a nobis consideranti' n' habent
ordine ad exiā. Dm hi est argumento de, n' ei' potes q' i' d'
nult ei' potes atq' adeo ad summū amore complacentia lice-
re a Deo amari potest. Haec m' opio Varg. n' magna probabi-
litatem q' que fuisse erit opp' argumentis respondere.
Haec dicendo voluntate dinam' efficac' et tam' erit, non
voluntatem complacentia.

Articulus Quartus

H. In Deo potest dari pura suspensio acti.

Puris potest dari suspensiō id explicari est. Non quarim
In ali' gen' pot' voluntas creata ab actu que' et traxebat
vix' et sare, et ita heret' pura' illius intentione, ita et pati
vix' voluntas' et sare ab ob hui' q' de amabat, ex hoc uero
q' hui' manifestabat mutatio pura' q' ex aqua bene colligit' p' p' h' p'
Vita, gen' ura q' est contra dinam' perfectionem. Fe
inquirimus q' posuit ob hui' cognitionem, quemadmodum uolun-
tatis creata, pot' nullum actionem in illius exercere. L' u' ob
Liberis, l' notitioris, nos et' Deus pot' nec nolle posse q' p'
uele ob hui' alegit, sed pot' negari q' e' illius se acri'.

Pars negativa cuius questionis vis est inter
H. eam tenet Varg. 1. q. disp. 79. cap. 3. et disp. q. 1. c. 2.
Scor. in Met. disp. 3. v. sect. q. no. 19. et in Sum. tract. 2. lib. 5. c. 4.

Quod ergo pura actus suspensione a ligno noscere est imperfectio
nem quam positum illud noscere: Deo de conuenit per se
huncus modum mui: quoniam huius pura actus suspensionem.
Major ergo carmentariorum sollicitus est pura actus suspensione
et indirecte et interpretatione in voluntate: Porro autem non pos-
sunt huiusmodi directe: sed erroris voluntarii in operando
et non operando est magis perfecti quam interpretatione in
et indirecte: est. Tamen ueritatem ergo si operatio voluntaria
est in sententia in deo esse est ut res potest quoniam factura
sunt: sed et res in huiusmodi pura suspensionem: ergo est. Nei-
d Laras. Minus ergo directe et factura non uult de voluntarii
est: sed directas est factura nostrae et actus positur:
quoniam huiusmodi deus est ut res potest quoniam existant pura actus
suspensionem: ab hoc nomen haec est.

5. Purus actus suspensio provenit in nobis
ex imperfectione cognitionis: sed in deo non potest esse
pura actus suspensionis: ergo est. Major ergo est: quoniam est in
naturam non puram moraliter loquendo est pura actus sus-
pensionis. Vnde ultenius argumentum a deo de sententia in deo
perfectio cognitio de gaudio est in rem gradu et uen-
tationi et uolenti illud: est de sententia pura actus sus-
pensionis quia deus non uult et non pura suspensionis. Nec
dicas non leognare physice: sed in nobis de huiusmodi pura actus sus-
pensionis posita est perfecta cognitione: est: ita non potest in
nobis levigata: quoniam res actus aliqua malitiae causa est
presentari potest. Inde uero nihil sit est. Adde nouum
est illa suspensionis actus nullorum boni ueni in deo sibi potest
ne illa res sit. Nec dicas heretici boni ad exponendum
libertatem. Libertas in deo illa paucit ex imperfectione
et operari in deo non est concebat.

Objectionem 5. Dicitur: voluntas uersatur a ligno
mo uero mala iusta: deo non potest voluntari in deo illa est actionem

positum, cum hoc Deu' desideraret: q' mere negative, et iha
de h̄c. Retiri enim ne Luntac' ce' mala cuique necessari
permittendo iha p' acti positivum quo non vult dare auxi
lia officia p' evitanda peccata. 3. Non est verum poti
um nullam boni rei' h̄c: q' n' pot' dō actu positivo ib
tud uelle. q' negative m' se' illud de h̄c. Retiri' e' c.
terum potius herc' boni loci' ad obtentationem dire
cipia, h' alterius attributi; et p' p'ce' posse dīg' actum
positivum ihu' uelle.

3. In Deo datur libertas contradictionis.
Sed haec n' pot' dari nisi ubi datur quare rebus suggestionis
est. Num ergo ut ea' ad teoriam ab libertate contradictionis
1. potest ita accipi ut exercetur inter acti positivum et
param ihu' carantiam (nunc pura carantiam illam quae
dicitur ex aliquo actu positivo) et sic nulla datur in Deo
libertas contradictionis cum n' potest herc' pura suggestionis.
2. pot' ei' libertas contradictionis q' exercet' inter
acti positivum et negativum ihu' utram ex actu propria
liber' n. Petri p'her' induit in Deo negativi notacionis il
ius q' contradictione ei' opponit.

Summa. Liberum sit Deo et glori' creare
obtinere notacionem & induit a g'vni notacionis
notacionem, q' induit negativi notacionis sat' p' huc
2. m'. dari in ihsu' libertate contradictionis ita' n' uult
Petrum ut proferat nō s'le, atq' p' deo herc' negativi
notacionis eiusdem, q' ab ihsu' ad libertatem con
tradictionis sapit ab', hoc in m' exercet' inter gratia
positiva, et ihu' negativi, p' causa iuri' ex aliqua fra
positiva, 1. nov. 2. d' sit pura carantia ihu' imm. 3. de
diversis in sub'p', ex q' p'ci' q' d' arg' tandem sit.

Quarto Prima. de habitibus.